

Таблица № 11. Гъстота на сградитъ по окръзи, споредъ пребояванията на 31. XII. 1926 и 1910 г.

Tableau № 11. Densité des bâtiments par départements, d'après les recensements du 31. XII. 1926 et 1910.

	1926 г.		1910 г.	
окръзи département	на 1 кв. км. се падатъ сгради proport. des bâ- timents pour 1 km. ²	окръзи département	на 1 кв. км. се падатъ сгради proport. des bâ- timents pour 1 km. ²	
1. Търново	24·1	1. Търново	19·3	
2. Русе	23·7	2. Русе	17·3	
3. Видинъ	21·3	3. Видинъ	14·5	
4. Пловдивъ	19·7	4. Пловдивъ	14·4	
5. Шуменъ	19·6	5. София	13·7	
6. София	19·5	6. Шуменъ	13·7	
7. Варна	18·2	7. Кюстендиль	12·4	
8. Кюстендиль	17·9	8. Ст.-Загора	12·3	
9. Хасково	15·5	9. Пловдивъ	11·7	
10. Пловдивъ	15·5	10. Варна	10·5	
11. Ст.-Загора	15·4	11. Вратца	10·5	
12. Вратца	15·1	12. Бургазъ	8·6	
13. Мъстанили	10·9	Сръдно за Царств. 12·9		
14. Бургазъ	10·1			
15. Пашмакли	7·6			
16. Петричъ	7·1			
Сръдно за Царств. 16·2				

беност и презъ 1926 г. Едновременно съ това, тръбва да се забележи, че почти въ всички околии гъстотата на сградитъ се е увеличила. Това увеличение, обаче, е съ различен темпъ. Сръдно за Царството отъ 12·9 сгради на кв. километър презъ 1910 г. съответния брой се е покачилъ презъ 1926 г. на 16·2. Ще рече, сръдното увеличение на речената гъстота се измѣрва съ $16·2 - 12·9 = 3·3$ сгради на всѣки кв. километъръ. Нарастването на гъстотата въ отдѣлните околии се сѫществено отличава отъ тая сръдна. Само въ околия Самоковъ нарастването на гъстотата е отрицателно. Като се вземе предъ видъ, обаче, че по съставъ тая околия въ края на 1926 г. се сѫществено различава отъ едноимената таќава презъ 1910 г. и че отъ последната именно, презъ 1925 г., когато съ специаленъ законъ се увеличи броя на околийтъ, се образуваха две нови околии: Самоковъ и Ихтиманъ, лесно ще се разбере, че отбеляното относително число, съ което се измѣрва нарастването на гъстотата, не може да се вземе за точна мѣрка. Сѫщото число не е точна мѣрка и за околийтъ: Бургазъ, отъ която се образува Карабунаръ; Русе, отъ която се образува Балбунаръ; Трънъ, отъ която се образува Брѣзникъ; Шуменъ, отъ която се образува Новопазаръ; София, отъ която се образува Новоселци, и Разградъ, отъ която се образува Кеманларь. Покрай новообразуваните околии, старитъ се запазиха, но вече въ намаленъ съставъ. Въ двадесетъ и три околии нарастването на гъстотата е било по-малко отъ сръдното такова, а въ останалите — по-голъмо. За отдѣлните околии въпросното нарастване се вижда по-ясно отъ относителните числа вписани въ таблица № 12.

За забелязване е, че, изобщо взето, въ околийтъ, дето гъстота на сградитъ е по-голъма, тамъ и интензитета на нарастването на същата гъстота е по-голъмъ. Най-бавно нараст-

Таблица № 12. Нарастване на гъстотата на сградитъ отъ 1910 до 1926 г. по околии.

Tableau № 12. Accroissement de la densité des bâtiments de 1910 à 1926, par arrondissements.

Околии — Arrondissements

Отъ 1910 до 1926 г. сградитъ сѫ порастнали на кв. километъръ съ De 1910 à 1926 le nombre des bâtiments s'est accru par klm. carré de

Самоковъ	-0·5	Орѣхово	4·8
Котель	0·3	Бѣлоградчикъ	5·1
Берковица	1·0	Провадия	5·2
Хасково	1·0	Османъ-пазаръ	5·2
Бургазъ	1·2	Търново	5·4
Казъль-агачъ	1·3	Кюстендиль	5·4
Пещера	1·3	Орхание	5·5
Анхиало	1·6	София	5·6
Сливенъ	1·9	Троянъ	5·7
Айтосъ	2·0	Борисовградъ	5·7
Елена	2·2	Пловдивъ	5·7
Панагюрище	2·3	Бѣла	5·7
Никополь	2·4	Кула	5·7
Пирдопъ	2·5	Н.-Загора	5·7
Карлово	2·7	Разградъ	5·8
Карнобатъ	2·7	Севлиево	5·8
Харманлии	2·7	Трънъ	5·9
Русе	2·9	Пазарджикъ	5·9
Тетевенъ	2·9	Габрово	6·2
Чирпанъ	2·9	Ловечъ	6·4
Свищовъ	3·0	Горна-Орѣховица	7·0
Варна	3·1	Ломъ	7·1
Ямболъ	3·2	Ески-Джумая	7·3
Преславъ	3·9	Попово	7·4
Дупница	3·9	Орѣхово	7·7
Пловдивъ	4·1	Радомиръ	7·7
Ст.-Загора	4·2	Бѣла-Слатина	7·8
Казанлъкъ	4·2	Шуменъ	8·5
Царибродъ	4·6	Луковитъ	8·6
Фердинандъ	4·8	Видинъ	9·0
Враца	4·8	Станимака	9·1

ватъ сградитъ въ околийтъ, разположени въ Южна България, същне въ тия покрай Черноморе и по Дунава. Въ Северна България, особено по северните склонове на Балкана, и въ Югозападна България нарастването е по-голъмо. Това е въ общи черти. Изключения има. На ок. Видинъ, Ломъ и Орѣхово, макаръ и да сѫ разположени непосрѣдствено покрай Дунава, сградитъ сравнително бързо нарастватъ. Подобно изключение представляватъ и околийтъ Станимака, Пазарджикъ и Н.-Загора отъ Южна България.

Тукъ му е мѣстото да се отбележи, че нарастването гъстотата на сградитъ въ интервала отъ време отъ 1900 до 1910 г. е било съвършено нищожно. Сръдно за цѣлото Царство това нарастване е било 0·9 сгради на 1 кв. километъръ. Отъ всичките 71 околии по онова време, 19 сѫ имали отрицателно нарастване, 6 сѫ останали съ непромѣнена гъстота за цѣлото десетилѣтие, а въ останалите 46 околии се констатира слабо нарастване. Тия данни още веднъжъ показватъ, че започналия презъ първото десетилѣтие на текущия вѣкъ процесъ — да се строятъ въ България по-голъми сгради, съ които да се замѣстватъ по една и повече дребни и станали вече негодни за употребление леки постройки, следъ войнитъ се отчасти преустанови. Открититъ нужди и липсата на достатъчни срѣдства предизвика постройката на по-многообразни, но малки сгради.